

Pan Vladimír Weinlich se narodil 4.1. 1949. Byl to zvědavý malý hoch s bujnou fantazií. Jednoho podvečera si pětiletý Vladimír všiml světla ve stráni pod Levým Hradcem. Když mu děda řekl, že tam sídlí čarodějnice, sebral veškerou odvalu, kterou v sobě měl, a druhý den se na ni vypravil na svém koni.

A Ráno vzal jsem měl jsem takovýho, vy to asi nepamatujete, z násady od koštěte na tom udělanou dřevěnou hlavu vyřezanou koňskou, a to jsem měl jako koníka. Mezi nohy jsem si to vždycky dal tu násadu a na tom koníkovi jsou jezdil. Dřevěnou šarvi a jel jsem na tu čarodějnici. No, prošel jsem tam je taková (vynechat ...) chodil jsem okolo plotu a hledal jsem, kde je volná plaňka, abych se dostal dovnitř, tak jsem tam našel volnou plaňku, prolezl jsem tam. No ke dveřím, zavřím, tak tou dřevěnou šarvi jsem bouchal na dveře a vyšel pán. A co tady děláš? Povídám, já jdu na čarodějnici, vy tady máte čarodějnici. On říká, mi tady žádnou čarodějnici nemáme. Já povídám, děda mi to říkal, že tady máte čarodějnici, tak já jdu na ni. A musel mě provést po celé té boudě, tam byly složený kolečka, lopaty, tohleto měl tam takový jednu místnost s postelí se skříní a stůl psací, tam jako sedával, sepisoval.

Tento pán se jmenoval Ivan Borkovský. Byl to významný archeolog, který se zabýval středověkem. V roce 1954, kdy se potkal s malým Vladimírem, dokončoval výzkum Levého Hradce. Zmapoval předhradí, přemyslovské hradiště a jeho opevnění.

A tak jsme byli kamarádi najednou s panem doktorem Borovským a já jsem s nim chodil po těch vykopávkách.

Své přátelství malý Vladimír myslel opravdu vážně. Když se pan Borkovský dostal do problému, neváhal mu pomoci.

A jednou se stalo. Malér já nemám peníze a mám všechny ty lidi zaplatit.

Malý Vladimír šel domů a vzal všechny drobné, které doma našel. S panem Borkovským pak vyplatil dělníkům vždy haléř nebo pětihaléř, celkem to dělalo 35 haléřů. Nakonec vůz s výplatou přijel a dělníci Vladimírovi mince vrátili.

Pamatuji si to jako dneska jel jsem nahoře na Kocandě, tam byl konzum, U Jenišky se tam říkalo a tam měli veliký cucací špalky, bonbony, za třicet halířů... Tak přes celej Žalov na tříkolce jsem přijel k tomu pánovi tam do toho konzumu pro ten špalek.

Archeologický výzkum skončil. Pan Borkovský se stal vedoucím výzkumu na Pražském Hradě a malý Vladimír si dál užíval klukovská dobrodružství na skalkách Levého Hradce. Když vyrostl, stal se kapitánem. Plavil se po Labi do Hamburku a po sametové revoluci ještě dál.